

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Hany Veberové a soudců JUDr. Jitky Hroudové a JUDr. Miroslavy Hrehorové v právní věci žalobce : **JUDr. Z. T.**, bytem, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, adresa pro doručování: pošt.schr.155/P, 140 21 Praha 4 v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného

takto:

- I. Žalovanému se ukládá povinnost rozhodnout ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku o žádosti žalobce ze dne 4.srpna 2010 o proplácení příspěvku za službu za dobu od 17.5.2002 do 16.5.2006.
- II. Žalovaný je p o v i n e n zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 1.000,-Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou, podanou u Městského soudu v Praze, domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného správního orgánu, kterou spatřoval v tom, že žalovaný nerozhodl o jeho žádosti ze dne 4.8.2010 (ve spojení s opravou ze dne 11.8.2010), kterou požádal o proplácení příspěvku za službu za dobu od 17.5.2002 do 16.5.2006. Uvedl, že jako bývalý příslušník Policie České republiky pobíral příspěvek za službu, naposledy v roce 2002, kdy mu byla rozhodnutím žalovaného ze dne 10.4.2002 čj: OSZ-49576-20/VD-Ha-2002 zastavena platba příspěvku za službu s odůvodněním, že dnem 16.5.2002 mu nárok na příspěvek za službu zanikl podle § 116 odst. 4 zákona č. 186/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů proto, že ode dne 17.5.2002 mu vznikne nárok na starobní důchod. Jednáním žalovaného byl žalobce poškozen, opakovaně se pokoušel o nápravu protiprávního stavu, žalovaný vždy v rozporu se zákonem vyřídil jeho žádosti o přiznání příspěvku za službu pouhým dopisem. Stalo se tak i v případě žádosti ze dne 4.8.2010, kdy žalovaný i přes dopis žalobce ze dne 22.9.2010 vyřídil jeho žádost přípisem ze dne 1.10.2010, aniž by vydal rozhodnutí tak, jak mu zákon ukládá. Postup žalovaného znemožňuje žalobci výkon práv účastníka řízení, je mu znemožněno i obrátit se případně na soud se žalobou na přezkoumání pravomocného rozhodnutí pro případ, kdy by jeho žádosti nebylo vyhověno.

Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě uvedl, že žalobci byl přiznán rozhodnutím orgánu sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra příspěvek za službu od 1.5.1993, na základě rozhodnutí ředitele odboru sociálního zabezpečení Ministerstva vnitra ze dne 10.4.2002 žalobci od 16.5.2002 nárok na příspěvek za službu zanikl. Rozhodnutím ze dne 10.5.2002 byl žalobci na jeho žádost od 17.5.2002 přiznán starobní důchod. Protože hrubý měsíční příjem žalobce přesahoval částku činící dvojnásobek částky životního minima, výplata starobního důchodu žalobci nenáležela. Rozhodnutím orgánu sociálního zabezpečení ze dne 7.7.2006 byla žalobci dnem 18.5.2006 zvýšena a uvolněna výplata starobního důchodu. Žalobce podal dne 16.5.2005 u Okresního soudu Frýdek Místek žalobu na určení povinnosti vyplácet žalobci příspěvek za službu, uvedený soud usnesením řízení zastavil a věc postoupil k vyřízení ministru vnitra. Protože o přiznání příspěvku za službu bylo již pravomocně rozhodnuto, byl žalobce přípisem ze dne 25.11.2005 čj: OSZ-49576-28/OM-Mu-2005 informován o tom, že podmínky pro zahájení řízení o příspěvek za službu nejsou splněny. Zahájení řízení ve věci příspěvku za službu se žalobce dále domáhal podáním ze dne 13.12.2006, stížností ze dne 8.3.2007, podáním, které bylo žalovanému doručeno 25.7.2007 a podáním ze dne 28.8.2007. Žalobce se obrátil na Městský soud v Praze, kde jeho žaloba na ochranu proti nečinnosti správního orgánu byla usnesením ze dne 7.7.2010 čj: 11 Ca 245/2008-66 odmítnuta pro opožděnost. Podáním ze dne 4.8.2010 žalobce opětovně žádal o proplácení příspěvku za službu od 17.5.2002 do 16.5.2006. Tato žádost byla vyřízena přípisem ze dne 1.10.2010, kde žalobci bylo sděleno, že nemůže být zahájeno řízení v pravomocně rozhodnuté věci. Současně mu bylo sděleno, že podání ze dne 4.8.2010 nelze ve smyslu právního názoru vyjádřeného v uvedeném usnesení Městského soudu v Praze považovat za samostatný návrh, neboť jde o opakování návrhu ze dne 5.3.2007. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu odmítl, popř. žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Z obsahu spisového materiálu vyplývá, že žalobce pobíral od 1.5.1993 příspěvek za službu. Rozhodnutím žalovaného ze dne 10.4.2002 čj: OSZ-49576-20/VD-Ha-2002 bylo rozhodnuto tak, že dnem 16.5.2002 žalobci nárok na příspěvek za službu zaniká. Ze spisového materiálu je dále zřejmé, že žalobce podal žádost o přiznání starobního důchodu od 17.5.2002. Rozhodnutím žalovaného ze dne 10.5.2002 čj: OSZ-49576-22/VD-Kř-2002 bylo rozhodnuto tak, že žalobci se přiznává od 17.5.2002 starobní důchod, výplata starobního důchodu mu však nenáleží.

Ze spisového materiálu dále vyplývá, že podáním ze dne 4.8.2010 podal žalobce žádost o proplácení příspěvku za službu za dobu od 16.5.2002 do 16.5.2006, datum doby, za kterou žalobce požádal o proplácení příspěvku následně opravil podáním ze dne 11.8.2010 s tím, že požaduje proplácení příspěvku za službu za dobu od 17.5.2002 do 16.5.2006.

Podáním ze dne 22.9.2010 žalobce urgoval vyřízení své žádosti ze dne 4.8.2010.

Sdělením žalovaného ze dne 1.10.2010 čj: OSZ-49576-46/M-To-2010 byl žalobce vyrozuměn žalovaným správním orgánem o tom, že o zániku nároku za příspěvek za službu bylo rozhodnuto rozhodnutím ze dne 10.4.2002 čj: OSZ-49576-20/VD-Ha-2002. Pokud žadatel dne 9.8.2010 doručil žádost o proplácení příspěvku za službu od 17.5.2002 do 16.5.2006, nemůže být v této věci rozhodnuto, protože v řízení ve věcech služebního poměru nemůže být vydáno další rozhodnutí. Nepřípadný je i odkaz na rozsudek Nejvyššího správního soudu (rozsudek ze dne 17.8.2006, sp.zn. 3 As 14/2006), neboť šlo skutkově o odlišnou věc. V závěru žalovaný poukázal na usnesení Městského soudu v Praze čj: 11 Ca 245/2008-66, podle právního názoru v tomto usnesení vyjádřeného nelze žádost ze dne 4.8.2010 považovat za samostatný návrh na zahájení řízení, neboť jde o doplnění či opakování návrhu ze dne 5.3.2007.

Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřoval v tom, že žalovaný nerozhodl o jeho žádosti ze dne 4.8.2010 o proplácení příspěvku za službu ve specifikovaném období. Je nesporné, že žalobcem tvrzená nečinnost se vztahuje k řízení ve věcech služebního poměru, které je upraveno zákonem č. 361/2003 Sb., o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, ve znění pozdějších předpis (dále jen „zákon č. 361/2003 Sb.“). Z ustanovení § 1 odst. 1 tohoto zákona vyplývá, že bezpečnostním sborem je mimo jiné i Policie České republiky.

Řízení ve věcech služebního poměru je upraveno v části dvanácté zákona č. 361/2003 Sb. Podle ustanovení § 178 odst. 1 zákona č. 361/2003 Sb. se řízení, které je vedeno podle tohoto zákona, zahajuje buď na žádost účastníka řízení nebo z podnětu bezpečnostního sboru. Z ustanovení § 178 odst. 2 uvedeného zákona pak vyplývá, že řízení je zahájeno buď tehdy, je-li žádost účastníka řízení doručena věcně příslušnému služebnímu funkcionáři anebo tehdy, jestliže služební funkcionář učiní první úkon vůči účastníku, pokud se řízení zahajuje z podnětu bezpečnostního sboru.

Z obsahu spisového materiálu je zcela nepochybně zřejmé, že žalobce se svojí žádostí domáhal proplácení příspěvku za službu. V těchto případech je žadatel o příspěvek za službu (nyní výsluhový příspěvek) nesporně účastníkem řízení, v jehož rámci je o předmětu tohoto řízení rozhodováno. Žádost žalobce ze dne 4.8.2010 je nutno považovat za úkon, kterým bylo podle ustanovení § 178 odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2003 Sb. zahájeno řízení. Takto zahájené řízení je nutno ukončit postupem podle zákona č. 361/2003 Sb. Zákon č. 361/2003 Sb., ale ani jiný právní předpis, neumožňuje, aby zahájené správní řízení, k němuž v daném případě došlo doručením žádosti žalobce ze dne 4.8.2010, bylo ukončeno neformálním sdělením, resp. neformálním dopisem, tak jak učinil v této věci žalovaný správní orgán. Sdělení žalovaného ze dne 1.10.2010 nelze považovat ani za rozhodnutí v materiálním smyslu, neboť jde o zcela neformální sdělení, které neobsahuje ani základní náležitosti, které jsou předepsány v ustanovení § 181 zákona č. 361/2003 Sb. Soud po posouzení věci dospěl k závěru, že v této věci bylo doručením žádosti žalobce ze dne 4.8.2010 zahájeno správní řízení ve věci jeho žádosti o proplácení příspěvku za službu za období od 17.5.2002 do

16.5.2006. O této žádosti nebylo správním orgánem rozhodnuto, správní řízení tedy nebylo do dnešního dne ukončeno. Jestliže žalobce žádá o proplacení příspěvku za službu (nyní výsluhového příspěvku), je na žalovaném, aby v zahájeném řízení posoudil oprávněnost tohoto požadavku a rozhodl o tom, zda podané žádosti vyhoví či nikoliv. Zahájené správní řízení musí být ukončeno rozhodnutím, které má veškeré náležitosti předepsané zákonem s tím, že v průběhu takto zahájeného správního řízení je nutno respektovat práva žalobce jako účastníka tohoto správního řízení.

K vyjádření žalovaného, že novému projednání věci brání překážka věci pravomocně rozhodnuté je nutno konstatovat, že z předloženého spisového materiálu nevyplývá, že by žalovaný vydal rozhodnutí, kterým by byla posuzována oprávněnost či neoprávněnost požadavku žalobce o výplatu příspěvku za službu za období od 17.5.2002 do 16.5.2006. Pokud předcházející žádosti žalobce byly vyřizovány ze strany žalovaného sdělením, neformálním dopisem, nelze tyto úkony žalovaného považovat za rozhodnutí, které by bylo způsobilé nabýt právní moci ani za rozhodnutí, které by bylo způsobilé vytvořit překážku věci rozhodnuté.

Pokud žalovaný poukazoval na právní názor vyjádřený v usnesení Městského soudu v Praze ze dne 7.7.2010 čj: 11 Ca 245/2008-66, je nutno uvést, že v této věci sp.zn. 11 Ca 245/2008 se zabýval soud otázkou, zda konkrétní podání žalobce (podání ze dne 22.7.2007) lze považovat za samostatný návrh, za samostatnou žádost či nikoliv. Učinil přitom závěr o tom, že jde o doplnění původní žádosti ze dne 5.3.2007. Tato úvaha byla uvedena v souvislosti s nutností řešit otázku, zda v této věci, jež byla vedena pod sp.zn. 11 Ca 245/2008, byla žaloba podána včas či nikoliv. Závěr o tom, že podání žalobce ze dne 22.7.2007 je doplňujícím podáním k předcházející žádosti ze dne 5.3.2007 nelze mechanicky přenášet na další podání žalobce. Z obsahu žádosti žalobce ze dne 4.8.2010 je zřejmé, že jde o samostatnou žádost, kterou se žalobce domáhal proplacení příspěvku za službu za uvedenou dobu. Lze souhlasit se žalovaným, že jde o žádost opakovanou. Nelze však souhlasit s tím, že by šlo pouze o doplnění dříve uplatněné žádosti. Skutečnost, že žalobce opakovaně žádá o proplacení příspěvku za službu neznámá, že žalovaný správní orgán je zbaven povinnosti o této žádosti, jejímž důsledkem je zahájení správního řízení, rozhodnout postupem, který zákon č. 361/2003 Sb. stanoví.

Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, proto žalovanému uložil povinnost vydat rozhodnutí ve lhůtě, jež je uvedena ve výroku tohoto rozsudku (§ 81 odst. 2 s.ř.s.). Podle § 51 odst. 1 s.ř.s. rozhodl soud bez nařízení jednání, když účastníci řízení k výzvě soudu nevyjádřili výslovně nesouhlas s takovýmto postupem, má se tedy za to, že s rozhodnutím bez nařízení jednání souhlasí.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., žalobce měl ve věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů řízení přísluší. Náklady řízení představují částku 1.000,-Kč za soudní poplatek, zaplacený žalobcem z podané žaloby.

Poučení:

:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 15. srpna 2013

JUDr. Hana Veberová
předsedkyně senátu